

som Neutraliteten paalægger vort Land: „Danmark vil ikke kunne opnaa at betragtes som en virkelig neutral Stat, naar det ikke er i Besiddelse af en saadan Militærmagt, som svarer til, hvad der efter Landets Evne og Forhold kan ydes uden Overbebyrdelse eller Svækkelse af dets nationale Liv.“ Samme Udvalgsmedlemmer, som i Betænkningen omtaler Udgifterne til Forsvarsordningen, siger, at „disse Udgifter er uundgaelige, hvis vi virkelig ville vente at nyde en neutral Stats Rettigheder“. Og idet de omtaler vort Lands Beliggenhed, udtaler de: „Det vil derfor ikke være muligt for os at indskrænke vore Rustninger, førend en saadan Indskrænkning kan ske i Samstemmighed med de øvrige Magter.“ Endvidere angaaende Nedsættelsen af Udgifterne: „Vi maa derfor vente paa bedre Tider, thi Ansvar for at unnlade at give de foreslaaede Bevillinger tør vi af Hensyn til vort Land ingenlunde paatage os.“ Hvorledes er Forholdene nu? Har vi nu bedre Tider, saaledes at de ærede Medlemmer, som den Gang afgav denne Betænkning, nu vil paatage sig Ansvar for Nedsættelsen? Hvis de ærede Medlemmer, som endnu sidder i dette høje Ting, vil erklære sig herom, vil det være af Betydning; men jeg tror ikke, at en eneste af dem nu vil mene, at Tiderne har forbedret sig saaledes for vort Land, at de trods deres Udtalelser den Gang i Betænkningen nu her fra denne Plads vil udtale, at de paatager sig det tunge Ansvar, hvis det gaar galt.

Sammenligner man de nu foreliggende Lovforslag med Forslaget af 1909, er der som Følge af Forholdene naturligvis betydelig Forskel. Men jeg vil tillade mig at spørge min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Parkov, om han nu vil fragaa sine Udtalelser i Betænkningen af 1909; hvor han siger, at den Styrke, der efter den daværende Regerings Forslag skulde samles paa Sjælland, ikke kunde anses for tilstrækkelig til at skabe Mulighed for et gunstigt Udfald af Kystforsvaret. Efter det foreliggende Lovforslag bliver hele Kystforsvaret af Sjælland betydeligt mindre end tidligere. Angaaende Uddannelsen af Fodfolket udtalte det ærede Medlem Hr. Parkov, at Fodfolksstyrken paa Grund af Forholdene kun kunde faa en yderst tarvelig Uddannelse, og at hele Fodfolkets Kvalitet derved vilde forringes i en meget væsentlig Grad. Han udtalte angaaende Rytteriet, at den disponible Rytterstyrke var alt for ringe, og Antallet af Heste var ligeledes for ringe: „Det aarligt udskrevne Mandskab er saa ringe, at man ved uregelmæssig Mobilisering

maatte medtage 12te Aargang i den udrykkende Styrke paa Sjælland“. „Det foreslaaede Antal Trainkonstabler og Konstabler, der skal uddannes pr. Batteri, er for lille“. „Det er neppe forsvarligt at indskrænke Konstablernes Uddannelsestid“.

Naar Forholdene den Gang var saaledes, at min ærede Kollega som sagkyndig maatte udtale sig paa den Maade, maa jeg da spørge det ærede Medlem, om han fragaar disse Udtalelser, og udbede mig hans Motivering til nu at gaa med til de betydelige Indskrænkninger og Ændringer, som hans militære Kolleger ikke vil acceptere. Er Grunden den, at Venstre Gang paa Gang har truet med, at saadanne Betingelser faar vi aldrig mere, hvis vi ikke accepterer nu? Eller er det den naive Grund, at faar vi blot dette gennemført, saa faar vi senere nok det videre fornødne? Jeg kalder det en naiv Tro, for ved den første mulige Lejlighed vil der blive foretaget ikke de højst nødvendige Forbedringer ved denne Ordning, men tværtimod betydelige Indskrænkninger. Hvorledes ser det ærede Medlem Hr. Parkov paa de i de sidste Dage offentliggjorte Udtalelser af Oberstløjtnant Paulsen, som karakteriserer Forsvarsforliget i de Ord, at Halvhed i Forsvarssagen er en Forbrydelse?

At Agrarbladet i København benytter Hr. Paulsens klare og forstandige Udtalelser til et af sine sædvanlige utilbørlige Angreb for at slaa Sagkundskaben ned, skal jeg lade ude af Betragtning. Agrarbladet „København“ med dets nuværende Ledelse vil blive Venstrepartiet en kostbar Reklame, som i alt Fald ikke vil skaffe Partiet Vælgere, da der nemlig ikke her i Hovedstaden er Jordbund for ensidig agrarisk Politik. Men hvorledes skal Bladets Ledelse have Begreb om disse Forhold? Hvorledes ser i øvrigt samme Blad paa Stillingen til Forsvarsforliget? Jeg citerer en Artikel, hvori det siges, at Forsvarsforliget er en af de bedste Forretninger, Venstre har gjort, idet Partiet nu har sprængt Forbindelsen mellem Folkepartiet og Sagkundskaben og gennemført sin Militærordning blot med et Tillæg af 4 Mill. Kr. Saaledes haanes mit Parti allerede inden Forslagets Vedtagelse, fordi dets Flertal nu vil gaa med til den foreslaaede Ordning. Men hvis det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen tror at gavne sit Parti og sin egen Sag — alle ved jo, trods Dementier, hvad det ærede Medlem aspirerer til —, tror han sikkert fejl.

Sagkundskaben sættes af Partiet Venstre og dets Presse fuldstændig udenfor, og Ministeriet vil, som jeg tidligere har